

پیام مقام معظم رهبری به پنجمین اجلاس سراسری نماز (در تبریز)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اکنون چند سالی است که چنین روزهایی در کشور ما، موسم نماز است، یعنی فضای سراسر کشور به عطر دل‌انگیز یاد و نام نماز، آغشته است و انسان‌هایی روشن بین و با ایمان، با شور و نشاط همه جا از نماز می‌گویند و به نماز فرا می‌خوانند و برای اقامه نماز، مجاهدت می‌کنند، این تلاش مبارک، شایسته آن است که از سوی همه کسانی که به حیات طیبه اسلامی و زندگی در سایه حق و عدالت دل بسته‌اند، گرامی داشته شود و به پیوسته ماندن آن، کمک شود.

اقامه نماز در کشوری که پرچم اسلام را بر فراز سرخویش برافراشته و به حاکمیت اسلام مفتخر گردیده، یکی از واجب‌ترین فرایض است. زیرا همه هدف‌های یک جامعه نیک بخت از قبیل: تأمین عدالت اجتماعی، دست‌یابی به رفاه عمومی و شکوفایی مادی، پرورش استعدادها و خلاقیت‌ها در آحاد مردم، برخورداری از دانش و بینش و تجربه، عزت و استقلال و اقتدار ملی، گسترش اخلاق انسانی و روابط سالم میان آحاد مردم و دیگر هدف‌های والا، در صورتی تأمین می‌شود که تربیت فردی و تهذیب اخلاقی در آحاد مردم به ویژه در کارگزاران امور کشور، تأمین شود و انسان‌هایی پاک و برخوردار از همت و توکل و اخلاص و صبر و سخت‌کوشی در آن جامعه باشند که به یاری این پشتوانه روحی، توانایی برداشتن بارهای سنگین را دارا باشند و در برابر موانع گوناگون و به ویژه امواج فساد و تباهی، یارای ایستادگی داشته باشند. هر چه شمار این گونه انسان‌ها در جامعه و کشوری بیشتر باشد. افق آینده آن جامعه و آن کشور، روشن‌تر و حرکت به سوی نیک بختی در آن جامعه و آن کشور ممکن‌تر و آسان‌تر خواهد بود.

اهمیت نماز و یکی از رازهای پافشاری بر آن در معارف اسلامی را از آن چه گفتیم، می توان دانست، زیرا نماز، برترین چیزی است که می تواند همه افراد جامعه مسلمان را، به تهذیب اخلاقی و تعالی روحی و معنوی برساند.

سه خصوصیت عمده در نماز هست که نقش برتر آن را در تهذیب نفس و پرورش روانی انسان ها پدید می آورد:

نخست آن که نماز، با شکلی که در اسلام برای آن معین گشته یعنی حرکات و اذکار مخصوص، به طور طبیعی، نمازگزار را به دوری از گناه و آلودگی فرا می خواند: «إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ» این فراخوانی پیوسته، توانایی آن را دارد که هر کس را از منجلا بها، رها سازد و عروج بخشد.

دوم آن که در او روح پرستش و خضوع در برابر حضرت باری تعالی را که محبوب حقیقی و فطری هر انسان است، زنده می کند و غبار فراموشی از این حقیقت درخشنده را که در ژرفای فطرت او نهاده شده است، می سترد.

سوم آن که به جان و دل نمازگزار، آن آرامش و اطمینانی را که شرط اصلی موفقیت در همه عرصه های زندگی است، هدیه می کند و تزلزل و اضطراب را که مانع بزرگی در راه اقدام مجدانه برای پرورش اخلاقی است، از او دور می سازد.

هر یک از سه خصوصیتی که گفته شد در خور آن است که با تدبیر و ژرف نگری دیده و سنجیده شود و از این راه، بسیاری از معارف نماز آشکار خواهد شد.

اکنون هنگامی که می بینیم نماز با این ویژگی ها و کارسازی استثنایی اش، گستردگی به اندازه گستره همه جامعه اسلامی دارد، یعنی همه در هر حال و هر جا وظیفه دارند آن را به جای آورند و هیچکس، هرگز از قلمرو این فریضه الهی بیرون نیست، در می یابیم که اندازه تأثیر آن در تأمین شرط نیک بختی یک ملت و یک جامعه، چقدر زیاد است.

حقیقت آن است که هرگاه در میان مردمی نماز با همه شرایطش رواج داشته باشد همین یک واجب الهی آنان را تدریجاً به همه نیک بختی می کشاند و خیمه دین را در زندگی آنان بر پا می سازد.

ناگفته نگذاریم که این همه، درباره نمازی است که با روح آن یعنی توجه و حضور قلب به جای آورده می شود. چنین نمازی، نمازگزار را با همه آفرینش، هماهنگ و هم سو می سازد و راه را برای تحقق سنت های الهی

در طبیعت و تاریخ باز می کند، چرا که در بینش اسلامی همه آفرینش در حال تسییح و عبودیت حضرت حق است:
«يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ»

توصیه مؤکد این جانب به همه، به ویژه جوانان، آن است که خود را با نماز مانوس و از آن بهره مند سازند. یعنی این که نماز را با توجه به معنی و با احساس حضور در محضر پروردگار متعال «جَلَّتْ عَظَمَتُهُ» به جای آورند و این کار را با تمرین بر خود هموار و آسان سازند تا بتوانند نوافل، مخصوصاً نافله نمازهای صبح و مغرب را نیز ادا کنند و اگر هنوز در میان کسان و نزدیکان و دوستان آنان، کسی هست که خود را از فیض نماز محروم کرده باشد، او را از این گناه بزرگ و خسارت عظیم بازدارند و این کار را با زبان خوش و رفتار حکیمانه انجام دهند، البته پدران و مادران نسبت به نماز فرزندان خود مخصوصاً نوجوانان، مسئولیت بیشتری دارند.

این جانب در پیام نماز سال های گذشته، توصیه هایی به دست اندرکاران و مسئولان دستگاه های گوناگون در باب نماز کرده ام، بجا است هیئتی از این مجمع نماز، درباره آن ها به جست و جو و فحص پردازد و گزارشی از چگونگی و اندازه تحقق آن خواسته ها فراهم آورد.

در پایان با دعا برای همه شما عزیزان دست اندرکار مسئله نماز، امیدوارم زحمات شما مقبول الهی و منظور نظر حضرت ولی الله الاعظم - ارواحنا فداه و سلام الله علیه - باشد. والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته

والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته

سید علی خامنه ای

چهاردهم شهریور ماه 1374